

INTERDISCIPLINÁRNÍ SEMINÁŘ TOPOLOGICKÝCH STUDIÍ POETIKY UMĚNÍ, KRAJINY
A ARCHITEKTURY PŘI FAKULTĚ UMĚNÍ A ARCHITEKTURY TECHNICKÉ UNIVERZITY V
LIBERCI A PŘI MATEMATICKO-FYZIKÁLNÍ FAKULTĚ UNIVERZITY KARLOVY V PRAZE

Pozvání na 35. kolokvium ISTS

35. kolokvium ISTS se uskuteční v úterý 11. února 2025 od 10,00 hodin v Malé aule
Matematicko-fyzikální fakulty UK, Malostranské nám. 25, 1. patro.

Program :

**Podněty kontinuity a diskontinuity baroka v moderním
a postmoderním umění, vědě a architektuře.**

**Jednání kolokvia naváže na rozpravy o kontinuitě a diskontinuitě
baroka v moderním a postmoderním umění, vědě a architektuře.
Úvodní přednášku k následné rozpravě přednese Mgr. et Mgr. Eva
Skopalová, kurátorka Národní galerie v Praze. Přednáška je do
rozpravy situovaná jako výchozí téze k širší rozpravě, která si klade za
cíl otevírat cesty k novému porozumění syntéze odlišných, meziobo-
rových motivací v prostoru tvůrčího myšlení. ISTS zde pokračuje v
cestách k mezioborovosti otevřených topologií.**

**Formosa deformitas
Eva Skopalová**

Příspěvek *Formosa deformitas* se zaměří na anachronistickou povahu českého kubismu a jeho mihotající se barokní vrstvu. Anachronická povaha českého kubismu otevírá otázky, zda formální prvek obrazu může být symptomem hlubší spřízněnosti. Ambivalentní recepcí francouzského pojetí kubismu je specifická pro české umění, ve kterém je velmi hluboce přítomná barokní tradice, jež přežívá (*Nachleben*) nejen od konce 19. do počátku 20. století. Ta se projevuje jak ve formě (barokní / kubistický *záhyb* jak jej formuloval Gilles Deleuze), tak také v námětech, prostoupením formy (téměř) veškerou uměleckou produkcí a vlastní vědomou

receptí dějin umění umělci spojenými se Skupinou výtvarných umělců. Toto vše se zcela vymyká pojetí kubismu, jak byl tvarován Pablem Picassem a Georgem Braquem v Paříži mezi lety 1906–1914. Reflexe vlastní historie se v českém kontextu projevila jako moderna, která má minulost stále ve zpětném zrcátku. Kubismus tak není jen revolucí a triumfem moderny, ale také soužitím a koexistencí s minulostí.

Mgr. et Mgr. Eva Skopalová

Je od roku 2021 kurátorkou ve Sbírce umění po roce 1945 v Národní galerii v Praze. Autorsky a kurátorsky se podílela na stálé expozici poválečného umění *1939-2021: Konec černobílé doby* ve Veletržním paláci Národní galerie v Praze, kde zpracovala období 1939-1963. Současně pracuje na kritické reflexi a zpracování umění v exilu a vyplnění této „mezery“ ve sbírce. Metodologicky se věnuje problematice dějin citlivosti a nelineárního času v dějinách umění, jehož studium podpořily odborné stáže na Ecole des Hautes études en sciences sociales v Paříži pod vedením Georgese Didi-Hubermana (2016) a Fulbright stipendium na New York University, Institute of Fine Arts (2018-2019). V roce 2019 editorsky připravila s Václavem Janoščíkem knihu *Návrat do minulosti* (Praha, UMPRUM, 2019), která českému čtenáři představila zásadní studie o nelineárním čase. Tyto metodologické přístupy také uvažovala ve výstavních projektech *Formosa deformitas: O podivné spřízněnosti baroka a kubismu 1911-1914* (Alšova jihočeská galerie, 2020), *Heptameron: Sedm(desát) zastavení u nejen surrealistické citlivosti meziválečného quattrocenta a cinquecenta* (Alšova jihočeská galerie, 2024) a jsou součástí i připravovaného projektu *Mlčící jaro: umění a příroda 1930-1970* (Národní galerie v Praze, Veletržní palác, 2025).

Reference k rozpravě:

Petříček, M., Virtuální přítomnost baroka v umění 20. století, rukopis
Bayerová, M., Vlček, T., Kubismus und Philosophie-Paralelen und Affinitäten,
Kubismus in Prag, Stuttgart 1991, s. 44 - 53
Veselý, D., Baroque and the continuity of European culture, rukopis
Aktuální nekonečno, katalog výstavy, Galerie hl. města Prahy, 2000

V Praze 18. ledna 2025

prof. RNDr. Jaroslav Nešetřil, DrSc a prof. PhDr. Tomáš Vlček, CSc.